

- verweerster overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU wegens de niet-nakoming van haar verplichting om de omzettingsmaatregelen mee te delen een dwangsom van 210 078 EUR per dag, te betalen op de eigenmiddelenrekening van de Europese Unie, opleggen vanaf de dag waarop het Hof van Justitie bij arrest zal hebben vastgesteld dat verweerster haar verplichtingen niet is nagekomen;
- de Bondsrepubliek Duitsland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De omzettingstermijn van de richtlijn is op 14 februari 2014 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 197, blz. 38.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door Förvaltningsrätten i Linköping (Zweden) op 22 oktober 2015 — E.ON Biofor Sverige AB/Statens energimyndighet

(Zaak C-549/15)

(2016/C 007/17)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Förvaltningsrätten i Linköping

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: E.ON Biofor Sverige AB

Verwerende partij: Statens energimyndighet

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen de begrippen „massabalans” en „mengsel” in artikel 18, lid 1, van de richtlijn hernieuwbare energie ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat de lidstaten verplicht zijn de handel in biogas tussen lidstaten via een gekoppeld gasnet toe te staan?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, is de betreffende richtlijnbevestiging dan verenigbaar met artikel 34 VWEU, ook al kan de toepassing ervan worden geacht de handel te belemmeren?

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van richtlijn 2001/77/EG en richtlijn 2003/30/EG (PB L 140, blz. 16).

Beroep ingesteld op 30 oktober 2015 — Europese Commissie/Republiek Malta

(Zaak C-557/15)

(2016/C 007/18)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Hermes, K. Mifsud-Bonnici, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Malta

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Malta, door een afwijkende regeling vast te stellen op grond waarvan zeven soorten wilde vinken (Chaffinch *Fringilla coelebs*, Linnet *Carduelis cannabina*, Goldfinch *Carduelis carduelis*, Greenfinch *Carduelis chloris*, Hawfinch *Coccothraustes coccothraustes*, Serin *Serinus serinus* en Siskin *Carduelis spinus*) levend mogen worden gevangen, de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 5, onder a) en e), en artikel 8, lid 1, in samenhang met bijlage IV, punt a), juncto artikel 9, lid 1, van richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand ⁽¹⁾, niet is nagekomen;
- de Republiek Malta verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Malta heeft in 2014 een afwijkende regeling ingevoerd op grond waarvan het vangen van zeven soorten wilde vinken was toegestaan en waarbij toestemming werd gegeven voor vangstseizoenen in 2014 en 2015.

Richtlijn 2009/147 verplicht de lidstaten om het vangen en houden van wilde vogels die niet in bijlage II zijn genoemd, zoals de betrokken vinken, te verbieden, alsmede het vangen van wilde vogels via niet-selectieve methodes als vallen of netten. Van die verboden kan slechts onder de strikte voorwaarden van artikel 9 van de richtlijn worden afgeweken.

Volgens de Commissie is Malta's afwijkende regeling die het vangen van de zeven vinkensoorten toestaat, in strijd met de artikelen 5, onder a) en e), en 8, lid 1, in samenhang met bijlage IV, punt a), van de richtlijn

De Commissie is van mening dat Malta niet heeft aangetoond dat is voldaan aan de in artikel 9, lid 1, van de richtlijn gestelde voorwaarden voor een afwijking. In de eerste plaats heeft Malta niet aangetoond dat er geen andere bevredigende oplossing bestaat in de zin van artikel 9, lid 1, van de richtlijn. In de tweede plaats heeft Malta geen motivering gegeven voor het gestelde ontbreken van andere bevredigende oplossingen. In de derde plaats heeft Malta niet aangetoond dat de toegestane activiteit een vorm van „verstandig gebruik” is in de zin van artikel 9, lid 1, onder c), van de richtlijn. In de vierde plaats heeft Malta niet aangetoond dat is voldaan aan de voorwaarde van artikel 9, lid 1, onder c), van de richtlijn dat de afwijking enkel „kleine hoeveelheden” vogels betreft. In de vijfde plaats heeft Malta niet bewezen dat de toestemming onder „strikt gecontroleerde omstandigheden” gebeurt, zoals is vereist in artikel 9, lid 1, onder c), van de richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 20, blz. 7.

Hogere voorziening ingesteld op 13 november 2015 door Alexios Anagnostakis tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 30 september 2015 in zaak T-450/12, Anagnostakis/Commissie

(Zaak C-589/15 P)

(2016/C 007/19)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirant: Alexios Anagnostakis (vertegenwoordiger: A. Anagnostakis, dikogoros)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie